PIERWSZA ŁAWKA · ZESTAW DZIAŁOWY · JĘZYK POLSKI · KLASA 3 LO I TECHNIKUM · ZAKRES PODSTAWOWY

Dział 1. Młoda Polska – poezja

Młoda Polska: kryzys pozytywizmu, dekadentyzm, filozofia Schopenhauera, Nietzschego i Bergsona, symbolizm, impresjonizm, franciszkanizm; Przerwa-Tetmajer, Staff (omówienia), Leśmian. Dziewięć kart: teoria z wzorcowymi odpowiedziami, ćwiczenia, zadania typu maturalnego, dwie kartkówki (A i B) i sprawdzian (A i B) – z kluczem i zasadami oceniania.

Karta	Temat	Zadania
1	**Młoda Polska – poezja – najważniejsze wiadomości** Teoria w pigułce, wzorcowe odpowiedzi, rozgrzewka	4 zad. 11 pkt
2	**Młoda Polska – poezja – ćwiczenia** Ćwiczę umiejętności z działu	6 zad. 29 pkt
3	**Młoda Polska – poezja – zadania typu maturalnego** Polecenia i punktacja jak na maturze 2027	5 zad. 14 pkt
4	**Kartkówka 1: epoka, filozofia i prądy – grupa A** 15 minut · 9 pkt	4 zad. 9 pkt
5	**Kartkówka 1: epoka, filozofia i prądy – grupa B** 15 minut · 9 pkt	4 zad. 9 pkt
6	**Kartkówka 2: wiersz młodopolski – grupa A** 15 minut · 8 pkt	3 zad. 8 pkt
7	**Kartkówka 2: wiersz młodopolski – grupa B** 15 minut · 8 pkt	3 zad. 8 pkt
8	**Sprawdzian: Młoda Polska – poezja – grupa A** 45 minut · 25 pkt	8 zad. 25 pkt
9	**Sprawdzian: Młoda Polska – poezja – grupa B** 45 minut · 25 pkt	8 zad. 25 pkt

JAK KORZYSTAĆ Z ZESTAWU

- Karta 1 przypomina najważniejsze wiadomości z działu i pokazuje wzorcowe odpowiedzi z wyjaśnieniem – od niej warto zacząć.
- Karta 2 to ćwiczenia na tekstach, a karta 3 – zadania w formule matury 2027 (polecenia i punktacja jak w arkuszach CKE).
- Karty 4–7 to dwie kartkówki (po 15 minut), każda w grupach A i B. Karty 8–9 to sprawdzian (45 minut) w grupach A i B – te same typy zadań i ta sama punktacja, inne treści.
- Klucz na końcu zestawu zawiera odpowiedzi i zasady oceniania zadań otwartych w stylu CKE (co daje 1 pkt, a co 2 pkt).
- Osobny plik „Powtórka" zbiera najważniejsze pojęcia, lektury i konteksty, typowe błędy i test „Sprawdź się".

Materiał oryginalny. Podstawa programowa LO i technikum w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 1019). Wymagania: I.1.1–I.1.5, I.1.8, I.1.10, I.1.12–I.1.13, I.2.4, III.2.9. Pisownia według zasad od 1.01.2026. Do użytku własnego i pracy z własnymi uczniami.

PIERWSZA ŁAWKA

Młoda Polska – poezja – najważniejsze wiadomości

Teoria w pigułce, wzorcowe odpowiedzi, rozgrzewka

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 11 pkt

PRZYPOMNIJ SOBIE

- **Młoda Polska** (inne nazwy: modernizm, neoromantyzm) – epoka ok. 1890–1918. Nazwę spopularyzował cykl artykułów Artura Górskiego „Młoda Polska" w krakowskim „Życiu" (1898). W poezji za początek epoki uznaje się tom Kazimierza Przerwy-Tetmajera *Poezje. Seria druga* (1894). Ośrodki: Kraków („Życie", Stanisław Przybyszewski) i Warszawa („Chimera" Zenona Przesmyckiego – Miriama, 1901–1907).
- **Kryzys światopoglądu pozytywistycznego.** Pod koniec XIX w. wiara w naukę, postęp i pracę organiczną przestała wystarczać: nauka nie odpowiada na pytania o sens życia, cierpienie i śmierć, a mieszczańska stabilizacja wydaje się płaska. Stąd poczucie schyłku epoki (fr. *fin de siècle* – koniec wieku) i poszukiwanie nowych dróg: w sztuce, w filozofii, w religiach Wschodu, w naturze.

Filozof	Najważniejsze myśli	Echo w literaturze
Artur Schopenhauer	życie jest cierpieniem, bo rządzi nim ślepa wola pożądania; ukojenie daje kontemplacja sztuki, wyrzeczenie, **nirwana** (pojęcie z buddyzmu)	dekadentyzm, pesymizm, pragnienie niebytu (*Hymn do Nirwany*, *Nie wierzę w nic*…)
Fryderyk Nietzsche	**nadczłowiek**, wola mocy, odrzucenie moralności tłumu, kult silnej, twórczej jednostki	bunt, indywidualizm, kult artysty; *Kowal* Leopolda Staffa
Henri Bergson	**intuicjonizm** – prawdę poznajemy intuicją, nie rozumem; świat przenika **pęd życiowy** (*élan vital*)	poezja Leśmiana: natura żywa, zmienna, tajemnicza

- **Dekadentyzm** – postawa zniechęcenia, poczucia schyłku, niemocy i bezsensu życia; ucieczka w nirwanę, sztukę, erotyzm lub śmierć. Młodopolski artysta to często nadwrażliwy indywidualista, który gardzi **filistrem** (mieszczaninem ceniącym tylko wygodę i zysk). Przybyszewski w manifeście *Confiteor* (1899) głosił hasło „sztuki dla sztuki": sztuka ma odtwarzać „nagą duszę", a artysta jest jej kapłanem.

Prąd / kierunek	Cechy	Przykłady
symbolizm	obraz ma drugi, niedopowiedziany sens; nastrój, tajemnica, muzyczność; symbol jest wieloznaczny (w przeciwieństwie do alegorii)	Tetmajer *Potok symboliczny*, Leśmian, Wyspiański *Wesele*
impresjonizm	utrwalenie ulotnego wrażenia: światło, barwa, dźwięk, zapach; nastrój chwili, obraz rozmyty, zmienny	Tetmajer *Melodia mgieł nocnych*, Staff *Deszcz jesienny*, opisy przyrody w *Chłopach*
ekspresjonizm	wyraz gwałtownych przeżyć: krzyk, bunt, groza, deformacja obrazu	np. hymny Jana Kasprowicza (poza obecną listą lektur)

franciszkanizm	pogodna akceptacja świata, miłość do wszelkiego stworzenia, pokora, prostota	Staff *Gałąź kwitnąca* (1908)

- **Kazimierz Przerwa-Tetmajer** (1865–1940) – najpopularniejszy poeta wczesnej Młodej Polski. W *Poezjach. Serii drugiej* (1894) znalazły się m.in. *Koniec wieku XIX* (wyliczenie i odrzucenie kolejnych postaw wobec życia, 13-zgłoskowiec, rymy abba), *Hymn do Nirwany* (prośba o niebyt w formie przypominającej modlitwę) i *Eviva l'arte!* (duma artystów – „królów bez ziemi" – wobec filistrów). Pisał też erotyki i liryki tatrzańskie, w których pejzaż odbija stan duszy.
- **Leopold Staff** (1878–1957) – „poeta trzech pokoleń" (tworzył w Młodej Polsce, w dwudziestoleciu i po 1945 r.). *Sny o potędze* (1901): wiersz *Kowal* – podmiot wykuwa sobie z surowego, nieukształtowanego metalu twarde, silne serce; to program aktywnego tworzenia siebie (wpływ Nietzschego), przeciwny dekadenckiej bierności. *Dzień duszy* (1903): *Deszcz jesienny* – nastrojowy, monotonny refren, szarość, smutek. *Gałąź kwitnąca* (1908) – klasyczna harmonia i franciszkańska pogoda; Staff przełożył też *Kwiatki św. Franciszka*. **Utwory Staffa są chronione prawem autorskim** – w zestawie tylko omówienia.
- **Bolesław Leśmian** (1877–1937) debiutował tomem *Sad rozstajny* (1912) w czasie Młodej Polski, ale najważniejsze tomy wydał w dwudziestoleciu: *Łąka* (1920), *Napój cienisty* (1936), *Dziejba leśna* (1938). Pod wpływem Bergsona przedstawia przyrodę jako żywą, zmienną i groźną; tworzy **neologizmy** (*bezświat, bezbrzask, zniszczota*), które nazywają to, czego zwykły język nie umie nazwać. W *Topielcu* człowiek „tonie" w zieleni – zatraca się w naturze.
- Gatunki i środki: **sonet** – 14 wersów (dwie strofy czterowersowe i dwie trzywersowe), część opisowa i refleksyjna (*Nie wierzę w nic…*); **hymn** – uroczysta pieśń pochwalna, tu użyta przewrotnie; **refren**, **anafora**, **pytania retoryczne**, **wyliczenie**, **paralelizm** (pejzaż – dusza), **synestezja** (łączenie wrażeń różnych zmysłów – termin ZR).

PRZYKŁADY Z WYJAŚNIENIEM

Przykład 1. Wyjaśnij, jak kompozycja *Końca wieku XIX* (kolejne pytania: „Przekleństwo?…", „Ironia?…", „Walka?…"…) buduje sens wiersza.

Każda strofa stawia pytanie o możliwą postawę wobec życia i od razu ją odrzuca kontrargumentem (dziki złorzeczy bogu, mrówka nie pokona pociągu, rezygnacja nie zmniejsza cierpienia). Wyliczenie kończy się brakiem odpowiedzi – zostaje gest bezradności. Kompozycja pokazuje, że żadna droga nie jest dobra: to wyraz dekadenckiego poczucia bezsensu.

Jak myśleć: w wierszu-wyliczeniu zapytaj, co łączy kolejne ogniwa i co zostaje na końcu.

Za co CKE daje punkt: za wyjaśnienie funkcji kompozycji (odrzucanie kolejnych postaw), a nie za samo nazwanie „pytań retorycznych".

Przykład 2. Wyjaśnij, dlaczego *Hymn do Nirwany* Tetmajera bywa nazywany „odwróconą modlitwą”.
Wiersz naśladuje formuły *Ojcze nasz* („Przyjdź twe królestwo…”, „Złemu mnie z szponów wyrwij”), ale podmiot nie zwraca się do Boga, tylko do nirwany – niebytu. Nie prosi o życie wieczne, lecz o zapomnienie, że żył. Modlitewna forma służy wyrażeniu rozpaczy i pragnienia unicestwienia.
Jak myśleć: nazwij tekst, do którego utwór nawiązuje, a potem wskaż, **co zostało zmienione** – adresat i przedmiot prośby.

Przykład 3. Porównaj postawę wobec życia w *Kowalu* Staffa i w *Końcu wieku XIX* Tetmajera.
U Tetmajera człowiek wobec cierpienia jest bezradny i milknie. U Staffa podmiot sam kształtuje swój charakter jak kowal stal – ma być twardy i silny. Oba wiersze powstały na przełomie wieków, ale pokazują dwie odpowiedzi na kryzys: dekadencką rezygnację i nietzscheański aktywizm.
Jak myśleć: porównanie = cecha wspólna (czas, kryzys) + różnica (bierność – działanie) + wniosek.

Przykład 4. Wskaż dwie cechy impresjonizmu we fragmencie: *W wieczornym mroku, we mgle szarej / Idzie przez łąki i moczary* (Tetmajer, *Na Anioł Pański*).
Obraz jest zamglony i rozmyty („we mgle szarej”, „w wieczornym mroku”), liczy się nastrój chwili – pora dnia, światło, dźwięk dzwonów – a nie dokładny opis miejsca.
Uwaga: postać „Zadumy polnej”, która sieje smutek, to już symbol – w liryce młodopolskiej impresjonizm i symbolizm często się łączą.

ZADANIA

Zadanie 1. Przyporządkuj myśli filozofom. Wpisz literę: a) Artur Schopenhauer, b) Fryderyk Nietzsche, c) Henri Bergson. ___ / 4 pkt

1. życie jest cierpieniem, bo rządzi nim ślepa wola	a) Artur Schopenhauer
2. nadczłowiek i wola mocy	b) Fryderyk Nietzsche
3. pęd życiowy i poznanie przez intuicję	c) Henri Bergson
4. ukojenie przynosi wyrzeczenie się pragnień (nirwana)	

1 ____ 2 ____ 3 ____ 4 ____

Zadanie 2. Uzupełnij zdania. Wybierz wyrazy z ramki. ___ / 3 pkt

Artura Górskiego Kazimierza Przerwy-Tetmajera dekadentyzmem Leopolda Staffa franciszkanizmem

1. Nazwę epoki spopularyzował cykl artykułów _____ w krakowskim „Życiu”.
2. Za początek Młodej Polski w poezji uznaje się tom *Poezje. Seria druga* _____ (1894).
3. Postawę zniechęcenia, niemocy i poczucia schyłku nazywamy _____.

Młoda Polska – poezja – ćwiczenia

KARTA 2/9

Ćwiczę umiejętności z działu

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 29 pkt

Zadanie 1. Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.

___ / 9 pkt

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Koniec wieku XIX*

Przekleństwo?… Tylko dziki, kiedy się skaleczy,
złorzeczy swemu bogu, skrytemu w przestworze.
Ironia?… Lecz największe z szyderstw czyż się może
równać z ironią biegu najzwyklejszych rzeczy?

Wzgarda… Lecz tylko głupiec gardzi tym ciężarem
którego wziąć na słabe nie zdoła ramiona,
Rozpacz? … Więc za przykładem trzeba iść skorpiona,
co się zabija, kiedy otoczą go żarem?

Walka?… Ale czyż mrówka rzucona na szyny
może walczyć z pociągiem, nadchodzącym w pędzie,
Rezygnacja?… Czyż przez to mniej się cierpieć będzie,
gdy się z poddaniem schyli pod nóż gilotyny?

Byt przyszły?… Gwiazd tajniki któż z ludzi ogląda,
kto zliczy zgasłe słońca i kres światu zgadnie?
Użycie? … Ależ w duszy jest zawsze coś na dnie,
co wśród użycia pragnie, wśród rozkoszy żąda.

[…]

Objaśnienia: *byt przyszły* – życie po śmierci; *użycie* – tu: korzystanie z przyjemności życia. W ostatniej, pominiętej strofie podmiot pyta, co zostało ludziom, którzy „wszystko wiemy", choć „żadna z dawnych wiar" im nie wystarcza, i czym człowiek końca wieku ma się bronić przed złem. Odpowiedzią jest gest: „Głowę zwiesił niemy".

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Koniec wieku XIX* (strofy 1–4; z tomu *Poezje. Seria druga*, 1894); tekst według wydania w serwisie wolnelektury.pl (domena publiczna).

1.1. Uzupełnij opis budowy wiersza.

___ / 4 pkt

1. liczba sylab w wersie: _____
2. liczba wersów w strofie: _____
3. układ rymów (zapisz literami): _____
4. dominujący rodzaj zdań w strofach 1–4: _____

1.2. Wypisz **osiem** postaw wobec życia, które podmiot rozważa i odrzuca.

___ / 2 pkt

_____

_____

_____

1.3. Wyjaśnij, co wyraża porównanie człowieka do mrówki „rzuconej na szyny" wobec pociągu. ___ / 1 pkt

1.4. Na podstawie objaśnienia pod tekstem wyjaśnij, co znaczy, że ludzie, którzy „wszystko wiemy", nie mają wiary, która by im wystarczała. Odwołaj się do kryzysu światopoglądu pozytywistycznego. ___ / 2 pkt

Zadanie 2. Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania. ___ / 5 pkt

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Eviva l'arte!*

Eviva l'arte! Człowiek zginąć musi —
Cóż, kto pieniędzy nie ma, jest pariasem,
Nędza porywa za gardło i dusi —
Zginąć, to zginąć, jak pies, a tymczasem,
Choć życie nasze splunięcia niewarte:
Eviva l'arte!

Eviva l'arte! Niechaj pasie brzuchy
Nędzny filistrów naród! My artyści,
My, którym często na chleb braknie suchy,
My, do jesiennych tak podobni liści,
I tak wykrzykniem: gdy wszystko nic warte,
Eviva l'arte!

[…]

Eviva l'arte! W piersiach naszych płoną
Ognie przez Boga samego włożone:
Więc patrzym na tłum z głową podniesioną,
Laurów za złotą nie damy koronę,
I chociaż życie nasze nic niewarte:
Eviva l'arte!

Objaśnienia: *Eviva l'arte!* (wł.) – niech żyje sztuka!; *pariasi* – w Indiach najniżej stojący, pogardzani ludzie; tu: wyrzutek; *filister* – mieszczanin dbający tylko o wygodę i zysk, obojętny na sztukę; *laur* – wieniec laurowy, symbol sławy poety.

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Eviva l'arte!* (strofy 1, 2 i 4; z tomu *Poezje. Seria druga*, 1894); tekst według wydania w serwisie wolnelektury.pl (domena publiczna).

PIERWSZA ŁAWKA

2.1. Przedstaw, jak podmiot zbiorowy („my, artyści") widzi siebie, a jak – filistrów. Podaj po dwie cechy. ___ / 2 pkt

2.2. Wyjaśnij, co wyraża porównanie „My, do jesiennych tak podobni liści". ___ / 1 pkt

2.3. Rozstrzygnij, czy wiersz wyraża wyłącznie radosną wiarę w sztukę. Uzasadnij odpowiedź, odwołując się do tekstu. ___ / 2 pkt

Zadanie 3. Przeczytaj tekst i wykonaj zadania. ___ / 3 pkt

Leopold Staff, *Deszcz jesienny* – omówienie

Deszcz jesienny Leopolda Staffa pochodzi z tomu *Dzień duszy* (1903). Wiersz otwiera wers: „O szyby deszcz dzwoni, deszcz dzwoni jesienny". Ta sama zwrotka – refren o monotonnym, miarowym deszczu, który „płacze" za oknem – powraca między kolejnymi strofami i nadaje utworowi rytm przypominający stukanie kropel.

Podmiot patrzy na świat przez mokrą szybę. Wszystko jest szare, zamglone, rozmyte. W strofach pomiędzy refrenami pojawiają się kolejne widma: mary dawnych snów i nadziei, ludzie zmarli, bezdomni, wreszcie szatan, który niszczy ogród. Obrazy te nie tworzą fabuły, lecz budują nastrój smutku, osamotnienia i bezradności.

Deszcz jest tu czymś więcej niż zjawiskiem pogody. Monotonia dźwięków, szarość barw i brak ruchu odpowiadają stanowi duszy człowieka zmęczonego życiem. Wiersz kończy się tak, jak się zaczął – refrenem. Deszcz pada dalej, smutek trwa, a żadna z postaci nie przynosi pocieszenia.

Omówienie wiersza przygotowane do zestawu (utwór chroniony prawem autorskim – cytujemy jeden wers).

3.1. Wskaż dwie cechy impresjonizmu, o których mowa w omówieniu. ___ / 2 pkt

3.2. Wyjaśnij, jaką funkcję pełni refren w wierszu Staffa. ___ / 1 pkt

Zadanie 4. Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.

___ / 4 pkt

Bolesław Leśmian, *Topielec*

W zwiewnych nurtach kostrzewy, na leśnej polanie,
Gdzie się las upodobnia łące niespodzianie,
Leżą zwłoki wędrowca, zbędne sobie zwłoki.
Przewędrował świat cały z obłoków w obłoki,
Aż nagle w niecierpliwej zapragnął żałobie
Zwiedzić duchem na przełaj zieleń samą w sobie.
Wówczas demon zieleni wszechleśnym powiewem
Ogarnął go, gdy w drodze przystanął pod drzewem,
I wabił nieustannych rozkwitów pośpiechem,
I nęcił ust zdyszanych tajemnym bezśmiechem,
I czarował zniszczotą wonnych niedowcieleń,
I kusił coraz głębiej — w tę zieleń, w tę zieleń!
A on biegł wybrzeżami coraz innych światów,
Odczłowieczając duszę i oddech wśród kwiatów,
Aż zabrnął w takich jagód rozdzwonione dzbany,
W taką zamrocz paproci, w takich cisz kurhany,
W taki bezświat zarośli, w taki bezbrzask głuchy,
W takich szumów ostatnie kędyś zawieruchy,
Że leży oto martwy w stu wiosen bezdeni,
Cienisty, jak bór w borze — topielec zieleni.

Objaśnienia: *kostrzewa* – gatunek trawy; *zamrocz* – mrok, gęstwina; *kurhan* – usypany kopiec, dawny grób; *bezdeń* – otchłań.

Bolesław Leśmian, *Topielec* (całość; z tomu *Łąka*, 1920); tekst według wydania w serwisie wolnelektury.pl (domena publiczna).

4.1. Wypisz z wiersza **trzy** neologizmy i objaśnij jeden z nich.

___ / 2 pkt

4.2. Wyjaśnij, co przydarzyło się wędrowcowi i jak można odczytać to symbolicznie.

___ / 2 pkt

PIERWSZA ŁAWKA

Kartkówka 1: epoka, filozofia i prądy – grupa A

15 minut · 9 pkt

KARTA 4/9

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 9 pkt

Zadanie 1. Przyporządkuj cechy prądom. Wpisz literę: a) dekadentyzm, b) symbolizm, c) impresjonizm. ___ / 3 pkt

1. ulotne wrażenie barwy i światła — a) dekadentyzm
2. poczucie schyłku i pragnienie niebytu — b) symbolizm
3. obraz z ukrytym, wieloznacznym sensem — c) impresjonizm

1 ____ 2 ____ 3 ____

Zadanie 2. Uzupełnij zdania. Wybierz wyrazy z ramki. ___ / 3 pkt

Artur Schopenhauer Fryderyk Nietzsche sztuki Henri Bergson narodu

1. Filozof, według którego ukojenie przynosi wyrzeczenie się woli, to _____.
2. Pojęcie nadczłowieka wprowadził _____.
3. Przybyszewski w *Confiteor* głosił hasło „sztuki dla _____”.

Zadanie 3. W jakich latach mieści się epoka Młodej Polski? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych. ___ / 1 pkt

A. ok. 1864–1890

B. ok. 1890–1918

C. ok. 1822–1863

D. 1918–1939

Zadanie 4. Wyjaśnij, kim był filister w oczach młodopolskich artystów. Podaj przykład utworu, w którym pojawia się ta postać lub ten typ. ___ / 2 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

Sprawdzian: Młoda Polska – poezja – grupa A

45 minut · 25 pkt

KARTA 8/9

Imię i nazwisko: ..... Data: ..... Wynik: ..... / 25 pkt

Zadanie 1. Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania. ___ / 4 pkt

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Przez turnie, pustki…*

Przez turnie, pustki wiatr ściga mgły,
ściga niechwytne nad wodną toń — —
o serce ludzkie, ścigaj swe sny,
przez turnie, pustki je goń.

Ścigaj niechwytne twoje sny-mgły,
aż cię ból zdejmie i żal i gniew,
goń je, aż z ciebie wytrysną łzy,
wytrysną łzy, wytrysnie krew…

Objaśnienia: *turnia* – skalny szczyt, iglica w Tatrach; *pustki* – tu: puste, dzikie miejsca; *toń* – powierzchnia wody.

Kazimierz Przerwa-Tetmajer, *Przez turnie, pustki…* (całość); tekst według wydania w serwisie wolnelektury.pl (domena publiczna).

1.1. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.
W wierszu ludzkie serce zostaje porównane do ___ / 1 pkt

A. wody, która zamarza w zimie.

B. ptaka, który wraca do gniazda.

C. wiatru, który goni mgły nad górami.

D. turni, która stoi nieruchomo.

1.2. Wyjaśnij, jaką postawę wobec marzeń wyraża podmiot. Odwołaj się do obu strof. ___ / 2 pkt

1.3. Nazwij środek stylistyczny w zestawieniu „sny-mgły” i określ jego funkcję. ___ / 1 pkt

Podgląd • Pierwsza Ławka

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

Młoda Polska – poezja – kartkówki, sprawdzian, powtórka – język polski, kl. 3 LO (zakres podstawowy)

Podgląd pokazał 11 z 36 stron. Pełna wersja: 36 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- Karta 1: Młoda Polska – poezja – najważniejsze wiadomości – 4 zadania, 11 pkt
- Karta 2: Młoda Polska – poezja – ćwiczenia – 6 zadań, 29 pkt
- Karta 3: Młoda Polska – poezja – zadania typu maturalnego – 5 zadań, 14 pkt
- Karta 4: Kartkówka 1: epoka, filozofia i prądy – grupa A – 4 zadania, 9 pkt
- Karta 5: Kartkówka 1: epoka, filozofia i prądy – grupa B – 4 zadania, 9 pkt
- Karta 6: Kartkówka 2: wiersz młodopolski – grupa A – 3 zadania, 8 pkt
- Karta 7: Kartkówka 2: wiersz młodopolski – grupa B – 3 zadania, 8 pkt
- Karta 8: Sprawdzian: Młoda Polska – poezja – grupa A – 8 zadań, 25 pkt
- Karta 9: Sprawdzian: Młoda Polska – poezja – grupa B – 8 zadań, 25 pkt Karta 1 przypomina najważniejsze wiadomości i pokazuje wzorcowe odpowiedzi z komentarzem.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail
pierwszalawka.pl/material/polski-liceum-klasa-3-dzial-01-mloda-polska-poezja